

SIEWCA

4 - 17 listopad 2018

JESTEŚMY NAPEŁNIENI DUCHEM ŚWIĘTYM

Cena 1,- zł

Nr 241(309)

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

POLSKA WOLNA I NIEPODLEGŁA

1918

2018

**100-lecie odzyskania
przez Polskę Niepodległości**

11 LISTOPADA - DZIĘKUJMY BOGU

ZA WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ

MSZA ŚW. ZA OJCZYZNĘ - GODZ. 10.00

WIERZĘ ...

BOGURODZICA

*Bogurodzica dziewica, Bogiem sławiena Maryja.
U Twego syna, Gospodzina, Matko zwolena Maryja!
Zyszczy nam, spuści nam.
Kyrie elejson..*

*Twego dzieła Kszcziciela, bożycze,
Usłysz głosy, napętlń myśli człowiecze.
Słysz modlitwę, jąż nosimy,
A dać raczy, jenoż prosimy:
A na świecie zbożny pobyt,
Po żywocie rajski przebyt.
Kyrie elejson. (oryginalna pisownia z XV wieku)*

Pieśń ta, jest największą chlubą i najcenniejszym utworem polskiego śpiewnika narodowego. Znamy ją dziś jako pierwszą pieśń hymniczną w języku polskim. Jest najstarszą wśród odkrytych pieśni bojową rycerstwa polskiego, a jednocześnie pieśnią religijną. Od jej pojawienia się w historii rozpoczyna się charakterystyczne dla naszych dziejów – współistnienie pieśni religijnych i wojskowych (rycerskich, żołnierskich, chłopskich), występujących we wspólnym nurcie pieśni patriotycznej. Wiele znaczących w historii polskiego śpiewu narodowego pieśni wojskowych zwracało się do Boga. Wiele pieśni początkowo śpiewanych tylko przy uroczystościach religijnych, zaczęło pełnić rolę pieśni żołnierskich, bitewnych. Dlatego „Bogurodzica” stała się symbolem łączności religijno – patriotycznej w pieśniarstwie polskim. Pierwszy znany rękopis jej tekstu pochodzi z roku 1407. Pod koniec XV stulecia, kiedy „Bogurodzica” stała u szczytu swojej hymnicznej popularności, zanotowano aż 27 strof tej pieśni. Np. za czasów Kazimierza Jagiellończyka w II połowie XV wieku śpiewano w „Bogurodzicy” strofę: *Poprośmy już Boga za króla polskiego i za dziatki jego. Aby je Bóg uchował ode wszystkiego złego.*

Pisząc o bitwie pod Grunwaldem w 1410 roku, Jan Długosz zanotował, że przed rozpoczęciem walki wojsko królewskie zaśpiewało „Bogurodzicę”, którą XV wieczny kronikarz określił jako „patrium carmen” (czyli „pieśń ojców”, „pieśń ojczystą”).

Eugeniusz

ŻYJĄC SŁOWEM – ROZWAŻANIA

Na tym świecie mamy nieustannie „czuwać nad sobą”. Człowiek w swoim wysiłku „czuwania nad sobą” ukazuje, że jest obdarowany tęsknotą za Bogiem. Tęsknota za Bogiem otwiera przed nami bramy działania Ducha Świętego, który przemienia nasze życie, zmienia nasze myślenie.

4 listopada Łk 16, 1-8 Miłosierdzie objawia się jako dowartościowywanie, jako podnoszenie w górę, jako wydobywanie dobra spod wszelkich nawarstwień zła, które jest w świecie i w człowieku (św. Jan Paweł II)

7 listopada Łk 17,1-6 Jak Chrystus Pan przyszedł do nas przez Maryję, tak też i my nie inaczej mamy zdążać do Niego, jak tylko przez Maryję (św. Maksymilian)

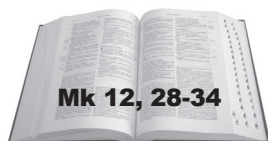
14 listopada Łk 18,35-43 W miłosierdziu zawsze zawarte jest przebaczenie; ono nie jest więc jakąś abstrakcyjną ideą, ale konkretnym faktem, przez który On objawia swoją miłość podobną do miłości ojca i matki, których aż do trzewi porusza los własnego dziecka (papież Franciszek)

MOC SŁOWA

Ewangelia w nauce św. Jana Pawła II

NIEDZIELA XXXI ZWYKŁA - 4 LISTOPADA 2018

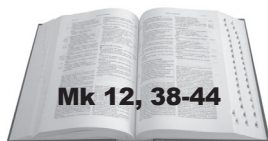
Mk 12, 28-34

Jeden z uczonych w Piśmie podszedł do Jezusa i zapytał Go: «Który jest pierwsze ze wszystkich przykazań?» Jezus odpowiedział: «Pierwsze jest: „Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz jest jedynym Panem. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą”. Drugie jest to: „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego”. Nie ma innego przykazania większego od tych». Rzekł Mu uczony w Piśmie: «Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznie powiedziałeś, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego znaczy daleko więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary». Jezus, widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: «Niedaleko jesteś od królestwa Bożego». I nikt już nie odważył się Go więcej pytać.

REFLEKSJA NIEDZIELNA:

To, kim jest człowiek i co powinien czynić, ujawnia się w momencie, gdy Bóg objawia samego siebie. W „dziesięciu słowach” Przymierza zawartego między Bogiem a Izraelem i w całym Prawie Bóg pozwala się poznawać i rozpoznawać jako Ten, który mimo grzechu człowieka pozostaje „wzorem” moralnego postępowanie, zgodnie z własnym wezwaniem: „Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz!”; jako Ten, który pozostaje wierny swej miłości do człowieka i obdarza go swoim Prawem, aby przywrócić pierwotną harmonię ze Stwórcą i z całym stworzeniem, a bardziej jeszcze, aby wprowadzić go w swoją miłość: „Będę chodził wśród was, będę waszym Bogiem, a wy będziecie moim ludem”. Życie moralne jawi się jako właściwa odpowiedź na bezinteresowne działania, które miłość Boża wielokrotnie podejmuje wobec człowieka. Jest odpowiedzią miłości, zgodnie z formułą najważniejszego przykazania: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – panem jedynym. Będziesz

NIEDZIELA XXXII ZWYKŁA – 11 LISTOPADA 2018

Mk 12, 38-44

Jezus, nauczając krzesze, mówił: «Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok». Potem, usiadłszy naprzeciw skarbony, przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie».

REFLEKSJA NIEDZIELNA:

Szczególnie wymowna jest przypowieść o groszu wdowim. Podczas gdy „bogaci wrzucali swe ofiary do skarbony (...) uboga jakaś wdowa wrzuciła tam dwa pieniążki”. Wtedy Jezus rzekł: „Ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy inni (...) z niedostatku swego wrzuciła wszystko, co miała na utrzymanie”. W ten sposób Chrystus stawia ją za wzór dla wszystkich i bierze w obronę, gdyż w istniejącym wówczas systemie społeczno – prawnym wdowy były istotami nieobjętymi obroną.

miłował pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. Niech pozostanę w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. Wpóisiz je twoim synom” (Pwt 6,4-7). Tak więc życie moralne, włączone w darmowość Bożej miłości, ma odzwierciedlać Jego chwałę: dla tego, kto kocha Boga, wystarczy, gdy podoba się Temu, którego miłuje: nie można bowiem szukać innej nagrody, większej niż sama miłość; miłość zaś pochodzi od Boga, jako że Bóg sam jest miłością.

Kto czego nie zna, tego nie ceni, ani szanuje

POZNAJMY HISTORIĘ NASZEGO KOŚCIOŁA

KLASZTOR KONWENTU DOMINIKANÓW

Prawdopodobnie jeszcze za życia Jerzego Grodzińskiego powstał plan włączenia kościoła w rozległe założenie dworskie. Badania architektoniczne murów klasztoru pokazały, że powstawał on w kilku fazach. Najstarsza część, czyli skrzydło zachodnie, mogła być fragmentem dworu Wiśniowieckich. Między rokiem 1690 a 1706 została ukończona ostatecznie budowa klasztoru. Dominikanin Gabriel Smiotyński zanotował, że budowa klasztoru została ukończona "w naszych czasach" (*his nostris temporibus*). Klasztor sejneński od 1602 roku należał do prowincji polskiej. Kapituła generalna w Rzymie w 1644 roku utworzyła oddzielną prowincję Anioła Stróża dla Litwy, Sejny weszły w jej skład. W ostatnich latach XVII wieku w Sejnach sformowano studium filozoficzne i teologiczne, a konwent sejneński odgrywał ważną rolę w prowincji. W 1610 roku przeor Michał Twardowski dysponował znacznym majątkiem: 27 włók gruntów (czyli około 500 hektarów), ponadto wsie Babańce, Posejny, Radziszki, Zalewskie, Bojary (łącznie około 1450 hektarów ziemi) oraz 12 jezior. Klasztor spełniał podstawową funkcję do 1804 roku. Ponadto od roku 1797 utworzono szkołę dla młodzieży prowincji. W roku 1799 wojska pruskie zajęły szkołę na magazyn. W 1826 roku na potrzeby diecezji sejneńskiej powołano Seminarium Duchowne, które funkcjonowało do 1915 roku. W okresie I wojny światowej klasztor spełniał funkcję szpitala polowego. W okresie międzywojennym w obiekcie tym miało siedzibę Wyższe Klasyczne Gimnazjum Biskupie im. św. Kazimierza. Po II wojnie światowej obiekt poklasztorny spełniał różnorakie funkcje. W roku 1989 obiekt przekazano na własność Parafii Sejneńskiej. Sukcesywnie przywracany jest stan zdewastowanej budowli. *Eugeniusz*

Papieskie Intencje Modlitwy – listopad 2018

Aby język serca i dialogu miał zawsze przewagę nad językiem broni.

KALENDARZ LITURGICZNY

NIEDZIELA XXXI ZWYKŁA, 4 listopada 2018

Słowo Boże: Pwt 6,2-6; Hbr 7,23-28; Mk 12,28-34

PONIEDZIAŁEK, 5 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Flp 2,1-4; Łk 14,12-14

WTOREK, 6 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Flp 2,5-11; Łk 14,15-24

ŚRODA, 7 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Flp 2,12-18; Łk 14,25-33

CZWARTEK, 8 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Flp 3,3-8; Łk 15,1-10

PIĄTEK, 9 listopada Święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej

Słowo Boże: Ez 47,1-2.8-9.12; J 2,13-22

SOBOTA, 10 listopada Wsp św. Leona Wlk, pap

Słowo Boże: Flp 4,10-19; Łk 16,9-15

NIEDZIELA XXXII ZWYKŁA, 11 listopada 2018

Słowo Boże: 1Krl 17,10-16; Hbr 9,24-28; Mk 12,38-44

100 lat Odzyskania Niepodległości Ojczyzny

PONIEDZIAŁEK, 12 listopada Wsp św. Jozafata, m

Słowo Boże: Tt 1,1-9; Łk 17,1-6

WTOREK, 13 listopada Wsp św. Benedykta, Jana, Mateusza, Izabela i Krystyna, męcz

Słowo Boże: Tt 2,1-8.11-14; Łk 17,7-10

ŚRODA, 14 listopada Dzień powszedni

Słowo Boże: Tt 3,1-7; Łk 17,11-19

CZWARTEK, 15 listopada Wsp św. Alberta Wlk, b

Słowo Boże: Flm 7-20; Łk 17,20-25

PIĄTEK, 16 listopada Święto NMP Ostrobramskiej

Słowo Boże: Tt 3,4-7; Łk 1,26-38

SOBOTA, 17 listopada Wsp św. Elbiety Węgierskiej

Słowo Boże: 3J 5-8; Łk 18,1-8

NIEDZIELA XXXIII ZWYKŁA, 18 listopada 2018

Słowo Boże: Dn 12,1-3; Hbr 10,11-14; Mt 13,24-32

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

Kościół a niepodległość

Setna rocznica odzyskania Niepodległości

Trudno wyobrazić sobie odzyskanie niepodległości Polski w 1918 r. bez olbrzymiej pracy Kościoła katolickiego. W roku świętowania 100. rocznicy odzyskania niepodległości przypominamy wielu wybitnych Polaków, zasłużonych dla powstania II Rzeczypospolitej, podkreślamy rolę działań wojskowych i dyplomatycznych, wysiłek społeczeństwa czy korzystną sytuację międzynarodową w czasie I wojny. Niejako w tle pojawiają się wzmianki o roli Kościoła w tym procesie. **Tymczasem bez Kościoła katolickiego odzyskanie wolności w 1918 r. byłoby niemożliwe.**

Polskość zawsze była integralnie związana z Kościołem i katolicką wiarą. Prześladowania po upadku I Rzeczypospolitej tę więź zacieśniły, nastąpiło utożsamienie obu wartości, czego wyrazem jest wyrażenie „Polak – katolik”. Na proces ten olbrzymi wpływ miał fakt, że nasi zaborcy byli innego wyznania, a walka o zachowanie polskości wyrażała się m.in. w oporze przeciwko rosyjskiemu prawosławiu i pruskiemu protestantyzmowi. Nie przypadkiem Bismarckowski kulturkampf skierowany był na walkę z Kościołem katolickim jako ostoją polskości. Cesarz Fryderyk II promował protestantyzm jako formę walki z katolikami – Polakami. W zaborze austriackim wprowadzono józefinizm, który polegał na tworzeniu Kościoła państwowego i podporządkowaniu życia religijnego państwu. Najgorzej było w zaborze rosyjskim, gdzie odbierano kościelne majątki, a po powstaniu styczniowym likwidowano klasztory.

Po zniszczeniu przez zaborców wszystkich polskich instytucji państwowych Kościół był jedynym ogólnopolskim podmiotem, działającym we wszystkich zaborach. To parafie stały się miejscami, w których utrzymywano polską tożsamość narodową. Księża głosili patriotyczne kazania, w przyparafialnych szkołach uczono polskiej literatury czy historii.

Duchowni angażowali się też w zrywy wolnościowe. Biskupi w większości poparli powstanie listopadowe, w kościołach odprawiano specjalne nabożeństwa, z ambon odczytywano odezwy i rozporządzenia powstańczych władz. Hierarchowie przekazywali na uzbrojenie powstańców pokaźne kwoty, nie protestowali, gdy kościelne dzwony przetapiano na armaty. W szeregach powstańców walczyli księża i zakonnicy, np. pijar ks. Kazimierz Budziszewski wraz z dziewięcioma współbraćmi w Pułku Strzelców Pieszych „Dzieci Warszawy”. Wśród uczestników powstania styczniowego z 1863 r. byli nawet przyszli święci – Adam Chmielowski, późniejszy św. brat Albert, czy jeden z przywódców powstania na Litwie Józef Kalinowski, potem św. brat Rafał. Dowódcą ostatniego oddziału powstańczego na Podlasiu był ks. Stanisław Brzózka. Parafie wspierały powstańców, stając się punktami spotkań partyzantów, zaopatrzenia w żywność czy miejscami schronienia dla rannych. Pod koniec XIX wieku na zesłaniu w Rosji przebywało ok. 270 księży. Na wygnanie zostali skazani też arcybiskup warszawski św. Zygmunt Feliński i biskup wileński Adam Krasieński. Drogę walki o niepodległość ojczyzny przez agitację patriotyczną i wolnościową wśród chłopów obrał ks. Piotr Ściegieniny. Jednym z elementów walki z polskością była polityka zaborców, polegająca na niszczeniu moralności i wartości, na których opiera się życie publiczne. Przeciwko takim praktykom występowali duchowni, np. zakładając zgromadzenia zakonne, których zadaniem była m.in. walka z rozkładem społecznym. Fenomenem na tym polu był kapucyn bł. o. Honorat Koźmiński. Założył on ponad 20 żeńskich i męskich zgromadzeń zakonnych, które działały w ukryciu, tzw. bezhabitowych. Opiekowały się one sierotami i zaniedbanymi dziećmi, ubogimi, chorymi, kształciły młodzież, apostołowały wśród chłopów, a także w fabrykach, gdzie siostry zakonne podejmowały pracę, a nawet pomagały w powrocie do normalnego życia prostytutkom. Wybuch I wojny światowej otworzył przed Polakami szansę na odzyskanie niepodległości, w co angażował się także Kościół katolicki. Wyjątkową rolę w czasie wojny z bolszewikami w 1920 r. odegrała wiara. Zwycięstwo w bitwie Polacy nazwali Cudem nad Wisłą, wierząc, że stało się to dzięki interwencji Matki Bożej. Warto przypomnieć, że gdy bolszewicy zbliżali się do Warszawy, większość zagranicznych dyplomatów opuściła swoje placówki. Pozostał tylko przedstawiciel Stolicy Apostolskiej – nuncjusz apostolski ks. Achilles Ratti, późniejszy papież Pius XI. Kościół katolicki był jedyną instytucją w czasie wojny, która obejmowała swoimi strukturami wszystkie trzy zabory, który wszedł w skład Rady Regencyjnej. To ona przejmowała od okupantów administrowanie i organizowała niezależne władze państwowe, ogłaszając przejście rządów w królestwie. Zgodę na obecność abp. Kakowskiego w Radzie wydał papież Benedykt XV, co oznaczało, że popiera on dążenia Polaków do odzyskania niepodległości. Konkretnym tego wyrazem było przybycie do Warszawy w kwietniu 1918 r. wizytatora apostolskiego Polski i Litwy ks. prał. Achillesa Rattiego, który był pierwszym zagranicznym dyplomatą w odradzającym się państwie.

Bogumi Łoziński, Gość Niedzielny

Z nauczania Papieża Franciszka

ZAWIERZYĆ OBIETNICY BOGA

Wszyscy powinniśmy mieć DNA Abrahama, ojca w wierze, i żyć chrześcijańskim stylem „ogołocenia” zawsze „w drodze”, nigdy nie zabiegając o wygody, lecz umiając „błogosławić”. Będąc pewni, że nie potrzeba horoskopów, czy nekromantów, aby poznać przyszłość, bo wystarczy zawierzyć „obietnicy Bożej”. To „proste” współrzędne życia chrześcijańskiego. Księga Rodzaju (12, 1-9) „mówi nam o początku naszej rodziny, o naszym początku chrześcijan jako ludu”. I tak się zaczęło od Abrahama, dlatego mówimy, że Abraham jest naszym ojcem. A właśnie sposób w jaki został powołany Abraham, wyznacza również styl życia chrześcijańskiego, Abraham bowiem odpowiada na pytanie, „w jaki sposób mamy być chrześcijanami: jeśli chcesz, z łatwością sięgnij tam, przeczytaj to, a poznasz styl”.

Pierwszym aspektem tego stylu jest „ogołocenie się”, które ma swoją pełnię w ogołoceniu Jezusa na krzyżu. Toteż zawsze jest jakieś „wyjdz”, „zostaw”. Opuść swoją ziemię, wyjdź z niej, twoje więzy rodzinne, dom twojego ojca – takie polecenie daje Pan Abrahamowi. Stanowi to pierwszy wymiar naszego życia chrześcijańskiego. Nie dla stałej ascezy, lecz by iść ku temu co obiecano. Jesteśmy mężczyznami i kobietami wędrującymi ku obietnicy, ku spotkaniu, ku czemuś, co mamy otrzymać w obietnicy w dziedzictwie.

UMOCNIENIE

Ks. Zbigniew Sobolewski

Abyśmy owocnie przeżywali spotkanie z Jezusem eucharystycznym, nie wystarczy pobożne uczestnictwo we Mszy świętej. Doświadczeni mistrzowie życia duchowego uczą wartości dziękczynienia.

DZIEKCHYNNIENIE PO KOMUNII

Dziękczynienie indywidualne praktykuje się po Mszy świętej. Możemy wtedy zostać jeszcze na chwilę w kościele i zatopić się w modlitwie. Każdy sam może wypracować swój własny schemat dziękczynienia, choćby najprostszy, rozpocząć aktem wiary w obecność Jezusa, potem podziękowanie za łaskę Komunii, przeproszenie za grzechy, a na koniec uwielbienie lub prośby. Dziękczynienie po Komunii świętej to szczególnie moment naszego przebywania z Chrystusem – Przyjacielem. Powiedzmy Mu wtedy o wszystkim, co nosimy w swoim sercu. Odsłońmy Mu nasze tajemnice. Opowiedzmy Mu o troskach i lękach, o słabościach i potrzebach. Wypowiedzmy przed Nim całą naszą miłość.

Dziękczynienie jest trudne, gdyż wymaga od nas wyciszenia i skupienia. Nie może ono przerodzić się w „prywatne nabożeństwo”, które odrywa nas od Ofiary Mszy świętej. Jezus przychodzi do naszego serca, aby wraz z nami iść w naszą codzienność –

I MIŁOŚCIĄ

domu, do pracy, do szkoły. O Jego obecności powinniśmy pamiętać nie tylko w kościele, ale wszędzie. To dziękczynienie za dar obecności Jezusa i radość z tego, że On przychodzi do nas, winno przedłużać się poza moment samej Komunii świętej i trwać przez cały dzień. Co zatem trzeba czynić, by tak się stało? Czasami odpowiedź możemy znaleźć w liturgicznej modlitwie, którą kapłan odmawia na zakończenie obrzędów Komunii. Jej treść stanowi doskonałą wskazówkę na temat tego, co mamy uczynić, abyśmy wszczępieni w Jezusa, przynosili dobre owoce.

POSTAWA WDZIĘCZNOŚCI

Naśladujemy Maryję, która wyśpiewała Bogu hymn wdzięczności za wielkie rzeczy, które w Jej życiu uczynił (zob. Łk 1,49). Chrześcijanin, wzorem Maryi, uczy się być wdzięcznym Bogu. Nie chodzi tu o jednorazowe gesty wdzięczności, choć one są też ważne. Przede wszystkim chodzi tu o postawę wdzięczności, czyli takie nastawienie ducha, by dostrzegać, że wszystko w naszym życiu jest darem. Darem Boga i ludzi. To duchowość, której cechą charakterystyczną jest pokora i uznanie naszej zależności od Stwórcy. To wreszcie odrzucenie postawy roszczeniowej, właściwej ludziom egoistycznie

Modlitwa po Komunii Świętej

Racz pozostać ze mną, Jezu,
ponieważ ta noc życia
jest tak bardzo pełna
niebezpieczeństw
i dlatego tak bardzo
potrzebuję Ciebie...
Racz udzielić mi tej łaski,
abym – jak twoi uczniowie –
mógł Cię poznać
przy łamaniu Chleba...
Racz sprawić, o mój Jezu,
by to zjednoczenie
eucharystyczne
mogło być światłem,
które rozproszy ciemności...
siłą podtrzymującą mnie...
i uświęcającą moją duszę
i moje ciało...
O mój Jezu jedyny!...
Nie proszę Cię o nic więcej,
Jak tylko o to,
abym Cię kochał
na ziemi... całym sercem...
abym trwał z Tobą
w najdoskonalszej miłości
i uwielbieniu Boga
przez całą wieczność.

Św. O. Pio

nastawionym wobec życia.
Kto umie dziękować – umie właściwie żyć. Wdzięczność pozwala nam dostrzegać otrzymane dobro. Wychowuje nas do postawy służebnej, do dzielenia się z bliźnimi tym, co posiadamy w sobie najlepszego. Chrystus, nasz Dobroczyńca, zobowiązuje: „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!” (Mt 10,8). Wdzięczność chroni nas przed niewrażliwością i ślepotą duchową. Dzięki niej dostrzegamy obok siebie Boga i bliźnich.

BAZYLIKA MNIEJSZA

p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 87 5162141

Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003

Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: parafiasejny@gmail.com

Wikariusze: ks. Kamil Borys, ks. Tomasz Sikorski

W OSTATNIM CZASIE :

Sakrament Chrztu Świętego:

21/10/2018 Rozalia Jatkowska

28/10/2018 Diana Klucznik

Sakrament małżeństwa:

20/10/2018

Magdalena Miszkiewicz i Bogumił Madejski

Odeszli do wieczności:

✠ Witold Lewkiewicz, Sejny
(l. 74) zm. 18/10/2018

OFIARODAWCY NA REMONT

Serdeczne Bóg zapłać ofiarodawcom, którzy złożyli swoje ofiary na remonty naszej bazyliki:

Zabłocka Julia, Sejny, Zawadzkiego
Jasiewicz Aniela, Sejny, Zawadzkiego
Klucznik Jan, Sejny, Zawadzkiego
Jurkiewicz Saturnina Czesław, Radziuszki
Bilińska Marianna, Posejny
Derdzikowska Eugenia, Sejny, Parkowa
Wowak Emilia, Sejny, Konarskiego
Okulanis Aldona, Sejny, Konarskiego
Polens Sylwia Janusz, Sejny, Konopnickiej
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Miszkiewicz Regina, Sejny, Konarskiego
Myszczyński Wioletta Piotr, Sejny, Woj. Polskiego
Konciewicz Barbara Marian, Sejny, Zawadzkiego
Bykas Longina Jan, Sejny, Łąkowa
Anuszkiewicz Krystyna, Sejny, Parkowa
Tokarscy Ewa Andrzej
Buraczewscy Maria Józef, Sejny, Wojska Polskiego

Malinowscy Aleksandra Rafał, Sejny, Piłsudskiego
Sokołowski Beata Andrzej, Sejny, Woj. Polskiego
Łabanowska Zofia, Sejny, Zawadzkiego
Kunicki Ryszard, Warszawa
Palanis Alicja Jerzy, Sejny, Wojska Polskiego
Pietkowska Janina, Sejny, Konarskiego
Staniewicz Monika Jakub, Zaleskie
Kuklewicz Anna Witold, Klejwy
Kapczyńska Katarzyna, Sejny, Wojska Polskiego
Czarkowska Jadwiga, Sejny, Konarskiego
Kijewscy Anna Zdzisław, Sejny, Zawadzkiego
Nazaruk Ewa Jerzy, Sejny, Konarskiego
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Górska Stanisława, Bubele
Motuk Krystyna Ryszard, Sejny, Jodłowa
Jasińska Łucja, Sejny, Konarskiego
Staśkiel Genowefa, Sejny, Konarskiego
Jarzębowski Małgorzata Tomasz, Sejny, W. Polskiego
Wydro Stanisława, Nowosady
Wydro Teresa Marek, Sejny, Konarskiego
Radzewicz Aniela, Sejny, Konarskiego
Andrzejewicz Marianna Kazimierz, Sejny, Strażacka
Koronkiewicz Regina, Sejny, Wojska Polskiego
Cieślukowski Adam, Sejny, Konarskiego
Maksimowicz Edyta Zdzisław, Sejny, Jodłowa
Tomkiewicz Grażyna Jarosław, Sejny, Młynarska
Dochód Dorota Andrzej, Sejny, Grodzińskiego
Brunejko Dorota Józef, Bubele
Kaufman Anna Adam, Sejny, Wojska Polskiego
Bartoszewicz Józef Stefania, Sejny, Pl. Św. Agaty
Rzeniecka Marianna, Sejny, Parkowa
Lewandowscy Zofia Jerzy, Sejny, Konarskiego
Gryguć Andrzej, Babańce
Łabanowska Zofia, Sejny, Zawadzkiego
Zubowicz Anna Józef, Sejny, Emilii Plater
Radzewicz Bożena, Sejny, Konarskiego
Trofimuk Alicja, Sejny, Łąkowa
Gaber Halina Jan, Sejny, Łąkowa
Miszkiewicz Rafał Olga, Sejny, 1 Maja
Miszkiewicz Barbara Józef, Sejny, 1 Maja
Wasilewscy Helena Ryszard, Łąkowa
Kosiński Krystyna Edmund, Sejny, Łąkowa
Kuklewicz Monika Waldemar, Klejwy
Klimaniec Pelagia Eugeniusz, Żwirki i Wigury
Zdancewicz Cecylia, Sejny, Mickiewicza
Kap Janina, Sejny, Piłsudskiego
Bartoszewicz Józef Stefania, Sejny, Pl. Św. Agaty
Ramel Marta Mariusz, Marynowo

NIEDZIELA XXXI ZWYKŁA, 4 listopada 2018

07:00 +Janina Okulanis (13 rocz.)
 08:30 +Katarzyna +Stanisław Raczkowscy
 10:00 +Stefan (3 rocz.) +Andrzej Konewko
 10:00 +Józef Milewski (3 rocz.)
 11:30 Za parafian
 11:30 Intencja Nieustającego Różańca

KRASNOWO 12:00

13:00 LT +Juliusz Senda

17:30 +Janina Doliwa (4mc)

PONIEDZIAŁEK, 5 listopada 2018

06:30 +Marian Szulowicz (gr1)
 08:00 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Marii Sapięga w 70 rocz. urodz. i dla rodziny
 08:00 +z r. Czarkowskich, Tomkielów
 08:00 +Julia Jagłowska (10mc)
 08:00 +Stanisława (2mc) i z r. Górskich
 17:30 +Alicja +Maria +Franciszek Tujakowscy
 17:30 +Zofia +Józef Kubylis
 17:30 +Helena Gajdzińska
 17:30 +Romuald Fejfer +Leszek +Marek Fiedorowicz

WTOREK, 6 listopada 2018

06:30 +Marian Szulowicz (gr2)
 08:00 +Elżbieta Suchożebrska (4 rocz.)
 +Marian Tydman
 08:00 +Sygitt Czeplik (13 rocz.)
 08:00 +Piotr Skrypko (5mc)
 08:00 +Regina +Franciszek Naumowicz i rodzice
 12:00 Kapituła Sejneńsko-Wigierska – za zm. biskupów i kanoników Kapituły Sejneńskiej i Sejneńsko-Wigierskiej
 17:30 +Stanisław Bobrowski i rodzice
 17:30 +Natalia +Edwin Miszkiele
 17:30 +Bożena Gryguć (7mc)
 17:30 +Irena Urbańska (4 rocz.)
 +Józef +Zdzisław +Henryk

ŚRODA, 7 listopada 2018

06:30 +Andrzej Łabanowski
 08:00 +Regina Łostowska
 08:00 +z r. Ogórkisów
 08:00 +Teresa (2 rocz.) +Stanisław Jankowscy
 08:00 +Anna +Eugeniusz Michalscy
 +Marianna +Władaw Laskowscy
 17:30 +Józef Korzeniecki
 17:30 +Marian Szulowicz (gr3)
 17:30 +Józef Krywanis (miesiąc od pogrzebu)
 17:30 +Marianna +Stanisława +Zofia
 z r. Marcinkiewiczów

CZWARTEK, 8 listopada 2018

06:30 +Władaw Jakubowski (1mc)
 08:00 +Józef +Antonina Rybczyński
 08:00 +Marian Szulowicz (gr4)
 08:00 +Wojciech Klimasara
 08:00 +Franciszek Grzędziński (12 rocz.)
 17:30 +Józef Tympalski i rodzice
 17:30 +Tomasz Harackiewicz (1 rocz.)
 17:30 +Anna +Stanisław Dąbrowscy
 17:30 +z r. Wołagiewiczów i Bazylewiczów

PIĄTEK, 9 listopada 2018

06:30 +Andrzej Kaczanowski
 08:00 +Józef Januszewicz (4mc)
 08:00 +za zm. członków Kółka Róż. z Kielczan
 08:00 +Anna +Jan +Alfons Niewulis i z r. Wydrów
 17:30 +Henryk Stankiewicz (2 rocz.)
 +Dariusz Sosnowski (25 rocz.)
 17:30 +Marian Szulowicz (gr5)
 17:30 +Szymon Koncewicz (3mc)
 17:30 +Józef Malinowski i rodzice
SOBOTA, 10 listopada 2018
 06:30 +Władysława +Jan
 08:00 Dziękczynna i o błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Józefa Wyżlańskiego i rodziny
 08:00 +Piotr Meyza (rocz.)
 08:00 +Jerzy Pietranis (6 rocz.) +Kazimierz
 08:00 +Bożena Gryguć (7mc)
 08:00 +Władaw Dacz (16 rocz.)
 17:30 Za Ojca Świętego, Ojczyznę, Radio Maryja, TVTRWAM i Koło RM z naszej Parafii
 17:30 O błog. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Scholastyki w 80 rocz. urodz.
 17:30 +Janina Pachucka
 17:30 +Józef Ambrosiewicz (30 rocz.) +Józef Fidrych i z ich rodzin
 17:30 +Marian Szulowicz (gr6)

NIEDZIELA XXXII ZWYKŁA, 11 listopada 2018

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

07:00 +Zenon Paszkiewicz
 07:00 +Marian Szulowicz (gr7)
 08:30 +z r. Baranowskich, Czakisów, Matulewiczów i Bałulisów
 10:00 Za Ojczyznę, nasz Naród i poległych w obronie wolności i niepodległości
 10:00 +Franciszek +Zofia Rasiul
 +Weronika +Antoni Raglis
 11:30 Za parafian
 13:00 LT +Antoni Aurszkiewicz
 KRASNOWO 12:00
 17:30 +Honorata (4 rocz.) i z r. Jarzębowiczów
PONIEDZIAŁEK, 12 listopada 2018
 06:30 +Eugenia Piotrowska (miesiąc od pogrzebu)
 08:00 +Marian Szulowicz (gr8)
 08:00 +Czesław Karpowicz i rodzice
 08:00 +Jakub (1 rocz.) i z r. Ślusarczyków
 17:30 +Witold Palanis
 17:30 +Witold Wydro (9 rocz.)
 17:30 +Halina +Petronela +Bronisław Kossa +Anna
 +Hieronim Ogórkis
 17:30 +Jarosław Rapczyński

WTOREK, 13 listopada 2018

06:30 +Marian Szulowicz (gr9)
 08:00 +Dorota Andrulewicz
 08:00 +Wincenty (20 rocz.) i z r. Biernackich
 08:00 +Alfons i z r. Dziemianów
 17:30 +Zdzisław Sikorski (18 rocz.)
 17:30 +Anna Palanis (2 rocz.)
 17:30 +Władaw Kamiński (2mc)

ŚRODA, 14 listopada 2018

- 06:30 +Grzegorz Jasiński (25 rocz.)
08:00 O błóg. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Anny
08:00 Dziękczynna i o błóg. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Zofii i Kazimierza Andrukanisów w 63 rocz. ślubu i dla rodziny
08:00 +Janina Gniazdowska (2 rocz.)
08:00 +Antoni +Józef z r. Suchockich +Genowefa +Wacław z r. Letkiewiczów
17:30 +Marian Szulowicz (gr10)
17:30 +Wiktoria +Dominik Adamek
17:30 +Adela +Józef Zielepucha +Teresa Zdanowicz

CZWARTEK, 15 listopada 2018

- 06:30 +Marian Szulowicz (gr11)
08:00 +Jadwiga (29 rocz.) +Zygmunt (4 rocz.) i z r. Żegarskich
08:00 +Piotr (15 rocz.) +Jan Wiźlańscy
+Zofia +Józef Marcinkiewicz
08:00 +Romuald Jankowski (2mc)
17:30 +Józef Ziniewicz (10 rocz.)
17:30 O błóg. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Wandy Kujawskiej w 70 rocz. urodzin
17:30 Dziękczynna i o błóg. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Julii i Witolda Dąbrowskich w 35 rocz. ślubu i dla rodziny

PIĄTEK, 16 listopada 2018

- 06:30 +Franciszek +Czesław Awramik
08:00 +Marian Szulowicz (gr12)
08:00 +Władysława Wysocka i rodzice

- 08:00 +z r. Boraczewskich i Cyruszysów
08:00 +Jan Budzejko (gr1)
17:30 +Apolinary Szerel (3mc)
17:30 +Eugenia (2 rocz.) +Józef Werelich
17:30 +Jarosław Rapczyński (4mc)

SOBOTA, 17 listopada 2018

- 06:30 +Marian Szulowicz (gr13)
06:30 +Jan Budzejko (gr2)
08:00 +Tadeusz Adamowicz (11mc)
08:00 +Helena Wysocka (3mc)
08:00 +Jan Berezecki (2mc)
08:45 egzekwie LT +Adela Kosa (30 rocz.)
17:30 Dziękczynna i o błóg. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Eugenii i Zenona Olów w 50 rocz. ślubu
17:30 +Władysława Bizio (4mc)
17:30 +Adam Modzelewski (20 rocz.)
17:30 +Stefan +Leokadia Kaufman

NIEDZIELA XXXIII ZWYKŁA, 18 listopada 2018

- 07:00 Dziękczynna i o błóg. Boże, opiekę MB i zdrowie dla Doroty i Andrzeja w 25 rocz. ślubu i dla rodziny
08:30 +Stanisław Motuk
10:00 +Marta Gulan (9 rocz.)
10:00 +Paweł +Witold i dziadkowie z r. Koneszko
11:30 Za parafian
11:30 +Janina Kap (8mc)
KRASNOWO 12:00 +Irena Skupska (8mc)
13:00 LT
17:30 +Marian Szulowicz (gr14)
17:30 +Jan Budzejko (gr3)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Za tydzień, w niedzielę, 11 listopada, przypada 100. rocznica odzyskania przez naszą Ojczyznę niepodległości po 123 latach niewoli pod zaborem. Obchodzimy Dzień Niepodległości. Do tego wyjątkowego święta narodowego przygotowujemy się przez trzy dni wspólnej modlitwy i refleksji, od czwartku do soboty codziennie o godz. 17:30. W niedzielę, 11 listopada o godz. 10.00 z udziałem pocztów sztandarowych, orkiestry i mamy nadzieję, przy udziale licznych naszych parafian: dorosłych, młodzieży i dzieci będziemy dziękować Panu Bogu za wolną i niepodległą Polskę, Ojczyznę naszą. Dziękować będziemy za naszych bohaterów, dzięki którym możemy dzisiaj cieszyć się wolnością. Po Mszy św. trzymając w rękach naszą stumetrową białą-czerwoną flagę pójdziemy przez miasto, aby wyrazić naszą radość i wdzięczność. W Ośrodku Kultury będziemy uczestniczyć w akademii patriotycznej. Przyjdźmy wszyscy, aby świętować.

Adzisiaj, 4 listopada gościemy w naszej Wspólnocie Joannę i Andrzeja Jurkiewiczów, artystów z Łodzi, którzy uświetniają liturgię Mszy św. programem religijno-patriotycznym, a po południu o 16.30 będzie koncert pt.: „Ojczyzna moja to ta ziemia droga”. Zapraszamy wszystkich.

Przypominamy, że jeszcze do czwartku włącznie, do 8 listopada można ofiarować odpust zupełny za dusze w czyśćcu cierpiące pod warunkiem udziału we Mszy św. z przyjęciem Komunii św., nawiedzenia cmentarza i modlitwy za zmarłych. Codziennie także modlimy się za zmarłych polecanych w wypominkach przed wieczorną Mszą św. Modlitwę rozpoczynamy o 17:10. Przyjmujemy również na wypominki roczne - w niedzielę przed sumą jest modlitwa wypominkowa za zmarłych.

Zakończone zostały prace remontowe zarówno przy remoncie elewacji północnej naszej bazyliki, jak i przy renowacji ołtarza głównego (I etap polegał na oczyszczeniu ołtarza z warstw farby i złocień). Obrazy: Nawiedzenie i Ukrzyżowanie oraz tabernakulum zostały przewiezione dla Białegostoku, do pracowni konserwatorskiej. Bóg zapłać naszym Parafianom i kilku Gościom spoza Parafii za ofiary złożone na te prace. Wkład własny do dotacji ministerstwa wyniósł odpowiednio: do 250 tys. zł na remont elewacji - 35 tys. złotych, a do 100 tys. złotych na renowację ołtarza - 20 tys. złotych. Nasi parafianie (300 rodzin) złożyli 35 tysięcy złotych, a comiesięczna taca na remonty wynosi średnio 4,5 tysiąca złotych. Więc suma sumarum rozliczyliśmy tegoroczne prace, dokładając również inne ofiary (śluby, chrzty i pogrzeby). Bóg zapłać wszystkim. W tej chwili złożyliśmy wniosek na dotację na dokończenie prac przy remoncie elewacji, czekamy na nabór wniosków na renowację ołtarza głównego.

SIEWCA MŁODYCH

Wspierając misję wypełniamy nakaz Jezusa

Niedziela misyjna w naszej Parafii była okazją ukazania solidarności z misjonarzami, którzy z dala od własnej Ojczyzny głoszą Ewangelię Chrystusa tym, którzy Go jeszcze nie znają. W naszej parafii gościliśmy kleryków z ekkiego Seminarium Duchownego, którzy przybliżyli wiernym działalność misyjną Kościoła. Mieliśmy również okazję zobaczyć wystawę misyjną zaprezentowaną przez kleryków, oraz mogliśmy wesprzeć misję modlitwą i ofiarnym groszem. Wystawa była niezwykła, bo można było z niej coś zatrzymać dla siebie, pamiątkę, która będzie przypominać o potrzebie bycia misjonarzem w swoim środowisku. Za pamiątkę z misji wierni składali ofiary, które będą pomocą w pracy misyjnej misjonarzy z naszej diecezji. Klerycy zebrali na pomoc misjonarzom 3 tys. złotych. Dziękujemy wszystkim wspierającym dzieło misji.

Galeria w Klasztorze

„POLSKIE MALARSTWO SAKRALNE”

Święty Bazyli Wielki

Miniony okres święta Wszystkich Świętych, skłania nas do modlitwy za osoby wyniesione na ołtarze ale również do pogłębienia wiedzy na temat ich życia i spuścizny. Dziś święty wyjątkowy, wspólny dla Kościoła wschodniego i zachodniego.

Bazyli Wielki, zwany również Bazyli z Cezarei, (ur. w 329, zm. 1 stycznia 379) to święty wczesnochrześcijański należący do grona ojców Kościoła, święty prawosławny i katolicki, biskup i doktor Kościoła, uważany za ojca wschodniego monastycyzmu. Warto przy tej okazji rozwinąć pojęcia doktor i ojciec Kościoła. Doktorem Kościoła może zostać święty, który wybitnie przyczynił się do rozwoju myśli chrześcijańskiej. Lista doktorów Kościoła nie jest zamknięta. Wśród doktorów Kościoła są również „wielcy doktorzy Kościoła” – po czterech z Kościoła zachodniego i wschodniego, a wśród nich jest również św. Bazyli. Do chwili obecnej uznaje

się, że tytuł ten nosi 35 świętych, wśród których są również kobiety. Ojcami Kościoła nazywamy świętych z pierwszych wieków chrześcijaństwa.

Na polu teologicznym św. Bazyli był pierwszym, który ustalił określenie Świętej Trójcy jako „jedna natura, trzy hipostazy”. Największą jego spuścizną jest ryt Świętej Liturgii (odprawianej w cerkwiach prawosławnych dziesięć razy w roku), zbiór zasad życia chrześcijańskiego dla wiernych, dwa zbiory

zasad życia monastycznego oraz 350 listów. Cała najbliższa rodzina świętego, co jest bodaj jedynym przypadkiem w dziejach Cerkwi, dostąpiła chwały ołtarzy: jego babka - św. Makryna, rodzice - św. Bazyli i św. Emelia, bracia św. Grzegorz, biskup Nyssy i św. Piotr, biskup Sebesty oraz siostra św. Makryna Młodsza. Do św. Bazylego Wielkiego wierni zanoszą

swe modlitwy głównie rozpoczynając pracę w fabryce lub zakładzie rzemieślniczym.

W tradycji zachodniej św. Bazyli uważany jest za patrona zakonu bazylianów i siostr Świętego Krzyża.

Św. Bazyli jest również patronem dla zgromadzenia zakonnego zwanego potocznie „bazylianami”. W Polsce jest to Zakon św. Bazylego Wielkiego (OSBM), obrządku grekokatolickiego.

W sejneńskiego galerii możemy podziwiać wizerunek św. Bazylego na jednej z chorągwi procesyjnych. Święty przedstawiony jest w dynamicznej

pozie jakby przemawiał, błogosławił lub upominał wiernych. Na uwagę zasługuje strój świętego. U jego boku w kształcie rombu jest palica symbolizująca miecz duchowy, tj. Słowo Boże, które stale powinny głościć biskup i kapłan. W lewej ręce św. Bazyli trzyma pastorał, czyli łaskę biskupią. W kościele jest to odpowiednik berła i przysługuje jedynie biskupowi. Nawiązuje do symboliki Chrystusa – Dobrego Pasterza.

Marcin Błaszczuk

